

ב"ה, גליון רטז - אלול תשמ"א

**וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה
על ידי שנקיים מצות התוכחה כהלכתה
ירושלים עיה"ק תובב"א**

מורה הוראות ומדריך הדרכות לקיום מצות התוכחה

- ט"ו -

**אם מצליח להסיר החטא ממי
שנתשרש בה הוא בכלל מזכה הרבים
ושכרו כפול ומכופל**

והכלל: הרואה בחברו איזה דבר שאינו מתקן, ונשתרש בחטא - אם אפשר לעשות פעולה להסירו מחטאו, אולי חפץ ה' בידו יעלה בידו להצליח, אז הוא בכלל כל המזכה את הרבים או המזכה את חברו לדבר מצוה, אזי שכרו כפול ומכופל. וראיה מהזהר, פרשת תזריע.

- ט"ז -

רבי חייא ורבי יוסי הוי אזלי באורחא. פגעו בחד בר נש ואנפוי הוה מלא מכתשין. אמר ליה רבי חיא: מאן אנת? אמר ליה: יהודאי אנא. אמר לו רבי יוסי: אסתכל ביה, וחמי אנפוי סומקין באנון מכתשין (רצה לומר: פניו היה כמצורע). בודאי חטאה הוא, דאי לאו הכי - לא אתרשימו אנפוי באלין מרעין בישין; ויסורים כאלין לא מקרי יסורים של אהבה. אמר רבי חיא: הכי הוא ודאי, דיסורים של אהבה לא

מקרי אלא כשהם מכסים מראית שאר בני אדם. ומנלן דאצטריך להיות תוכחת האדם הכי? נלמד מתוכחות הקדוש ברוך הוא, דמאן דאוכח לחבריה באהבה - בעי לאוכחא יתיה בסתרא כדי דלא לכסף אותו בפרהסיא. הא תוכחה זו בפרהסיא אינו של אהבה. כך הקדוש ברוך הוא אוכח לבר נש בקדמיתא ומחי ליה בסתרא. אי הדר ביה - מוטב; ואי לאו - מחי ליה באתגליא באנפוי בגין דאסתכלון ביה וינדעון דהוא חטאה, ולא רחימא דמריה איהו.

מתורגם ללשון הקודש

רבי חייא ורבי יוסי הלכו בדרך ופגשו באדם אחד, שבפניו נכרו נקבים נקבים. שאלו רבי חייא: מי אתה? השיב לו: יהודי אני. אמר רבי יוסי לרבי חייא: הסתכל באדם זה וראה, כיצד פניו אדמות מפצעיו! ודאי חוטא הוא, שאלמלא כן, לא היו פניו נגועות בנגעים קשים אלו, שהרי הנגעים הללו ודאי לא יחשבו "יסורים של אהבה", שהרי גלויים הם לכל, ואלו יסורים של אהבה הנם יסורים, המכסים מעיני אדם!

גם כאשר מוכיח אדם את חברו, חייב הוא להוכיחו בסתר - וזו תוכחה של אהבה - כדי שלא לבישו בפרהסיא. ואנו לומדים זאת מתוכחתו של הקדוש ברוך הוא, שבתחלה מעניש את האדם בסתר; אם הוא חוזר בו - מוטב, ואם לאו - מענישו הקדוש ברוך הוא בפניו, כדי שכל רואיו ידעו כי חוטא הוא.

והאי גברא הוי שמע כל מלין אלין. אמר להו גברא: בקוטרא דעיטא חדא ובדבור אחד אתון אמרין עלי דברים האלה? קריב לגביהון. אמר: ודאי אתון מאנון דדירהון הוא בבית רבי שמעון בן יוחאי, דלא דחלין מכלא. אי אתון אמרין מלי אבתראי - הני מלין יקטרגו לכון, איך מליכו האי באתגליא! (רצה לומר, שאמר להם האיש: אי יבא המשפט לפני הקדוש ברוך הוא - יעשה קטגוריא עמכם על שאתם מבישים אותי בגלוי אף שאני חוטא גדול), אמרו ליה: באוריתא הכי כתוב, דכתיב: (משלי א, כא), בראש המיות

תקרא, בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר - אי במלי דאוריתא אנן דחלין מקמך הא נשתכח בכסופא קמי הקדוש ברוך הוא. פתח האי גברא ואמר: מי אל כמוך, נושא עון ועובר על פשע וגו'. ארים קליה ובכי. אדהכי מטין בנוי. אמר בריה זעירא: סלקא דעתך הכא הכי? פתח ואמר: יש צדיק אובד בצדקו וגו'. האי צריך פרוש, איך יאבד הצדיק בצדקו.

מתורגם ללשון הקודש

שמע אותו אדם נגוע את כל דבריהם ואמר להם: בעצה אחת אתם דוברים עלי כך? התקרב אליהם והוסיף: ודאי הנכם מתלמידי ישיבתו של רבי שמעון בן יוחאי, אשר אינם פוחדים מאיש; ואם אתם מדברים עלי כך- דבריכם אלו יקטרגו עליכם, מאחר שבגלוי מדברים הנכם עלי.

השיבוהו: הפסוק אומר: בראש המיות תקרא, בפתחי שערים בעיר אמריה תאמר; ואם נפחד ממך בענין הנוגע בדברי תורה, הרי עתידים הננו להתביש בפני הקדוש ברוך הוא!

קרא אותו אדם- מי אל כמוך, נושא עון ועובר על פשע וגו'! ובכה.

בינתים הגיעו למקום בניו. אמר בנו הקטן: האם חושדים אתם באבי, שעבר עברות? הוסיף ואמר: "יש צדיק אובד בצדקו". פסוק זה צריך פרוש: הכיצד אפשר לומר, שהצדיק יאבד בצדקו? אלא הענין הוא כך...

וועד העולמי לקרב הגאולה שלימה על ידי קיום מצות התוכחה כהלכה

(המשך אי"ה בגליון הבא)